

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Roșca Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Roșca Nicolai XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în *XXXXX*.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță:* 05.10.2017-26.12.2017;
2. *Instanța de apel:* 19.01.2018-14.03.2018,
3. *Instanța de recurs:* 07.06.2018-03.10.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 26 decembrie 2017, Roșca Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din 07.05.2017), la 8 luni închisoare;
- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din 11.09.2017), la 1 an închisoare;
- în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal (pe episodul din 11.09.2017), la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite, a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Roșca N. la 07.05.2017, aproximativ la 19⁴⁰, având intenția de a transmite ilegal în penitenciarul nr. 2 Lipcani obiecte interzise, a aruncat peste edificiu un colet în care se aflau două telefoane mobile fără cartelă SIM: unul de model LG-T 370 și unul de model Sony Ericson WT-13i, și două pachete cu masă vegetală mărunțită de culoare cafenie, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-605 din 05.06.2017 reprezintă substanță stupefiantă paie de mac cu masa -36,883 gr., adică proporții mari.

Tot el, la data de 11.09.2017, aproximativ la 18⁴⁵, având intenția de a transmite ilegal în penitenciarul nr. 2 Lipcani obiecte interzise, printr-o înțelegere prealabilă cu o altă persoană, a încercat să arunce peste edificiul penitenciarului un colet în care se aflau două telefoane mobile de model Blue-Ice și Lexand-LPH1, ambele fără cartelă sim și un pachet în care se aflau masă vegetală uscată mărunțită de culoare verzuie-56, 684 gr., o sacoșă din polietilenă în care se aflau două carcase din masă plastică ale seringilor cu capacitatea de 20 ml., de culoare transparentă, în care se află masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verzuie închisă-25, 854 gr., care conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-1318 din 15.09.2017 reprezintă marihuană și se atribuie la categoria substanțe stupefiante în proporții mari, o sacoșă din polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare închisă care conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-1318 din 15.09.2017 reprezintă substanță stupefiantă paie de mac în proporții mari cu masa 171,17 gr.

Tot Roșca N., având intenția de a transmite deținuților substanțe narcotice a păstrat și a transportat, cu scop de înstrăinare, în automobilul său de model VAZ-2106 cu n/î EDAE 260 o sacoșă de polietilenă în care se afla o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare închisă care conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-1318 din 15.09.2017 reprezintă substanță stupefiantă paie de mac cu masa de 97,372 gr., adică substanțe narcotice în proporții mari. Masa vegetală sus indicată a fost depistată în timpul percheziției care a fost efectuată la data de 11.09.2017, aproximativ la 18⁴⁵, în or. Lipcani, în preajma penitenciarului nr. 2.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza prevederilor art. 332 alin.(1) Cod penal (pe episoadele din 07.05.2017 și din 11.09.2017 separat) : adică, *transmiterea tăinuită de la control prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau altor substanțe cu efecte similare, precum și a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții mari; și în baza prevederilor art. 217/1 alin.(2) Cod penal, adică *păstrarea, transportarea drogurilor (sau analogilor acestora), săvârșite în scop de înstrăinare.**

3. Sentința a fost contestată cu apel de acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare pe toate episoadele incriminate în baza art. 332 Cod penal (episodul din 07.05.2017) la 1

an închisoare, în baza art. 332 Cod penal (episodul din 11.09.2017) la 1 an închisoare, în baza art. 217¹ Cod penal la 2 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă - 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a menționat că prima instanță neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, iar pedeapsa stabilită nu va atinge scopul prevăzut în norma art. 61 alin.(2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Roșca N. a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din 07.05.2017), la 1 an închisoare;
- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, (pe episodul din 11.09.2017), la 1 an închisoare;
- în baza art. 217¹ alin. (2) Cod penal (pe episodul din 11.09.2017), la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 2 ani și 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar prima instanță la stabilirea acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor, nefiind apreciate la modul cuvenit împrejurările cazului și persoana inculpatului care anterior a fost supus de patru ori răspunderii contravenționale, mai mult instanța de fond nu a ținut cont nici de faptul că în privința lui Roșca N. au fost intentate 6 cauze penale care din motivul intervenirii amnistiei și împăcării părților au fost încetate.

În consecință instanța de apel a conchis că ținând cont de gravitatea infracțiunilor comise precum și luând în considerație personalitatea inculpatului corectarea și reeducarea lui Roșca N. este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de avocatul Janu A. în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) CPP, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Autorul consideră decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei neîntemeiată, deoarece instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina și a contribuit la stabilirea adevărului, astfel aplicându-i o pedeapsă prea aspră.

În speță scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal poate fi atins prin stabilirea pedepsei închisorii cu dispunerea suspendării executării acesteia în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință asupra recursului, care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia, argumentând că motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa a fost stabilită inculpatului în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora acesta a fost declarat vinovat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond la judecarea cauzei.

Analizând textul recursului Colegiul penal relevă că, din conținutul acestuia rezultă că, deși avocatul Janu A. a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care motivarea soluției contrazice cu dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, în esență autorul recursului critică hotărârea atacată doar în latura stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu concluzia instanței de apel *referitor la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal*,

Reieșind din stipulările art.414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în

drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

Reieșind din textul deciziei contestate Colegiul penal conchide că instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționând că prima instanță incorect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, fără a ține cont de persoana inculpatului, care anterior a fost supus de patru ori răspunderii contravenționale, inclusiv și pentru contravenția prevăzută de art. 343 Cod contravențional, adică transmiterea către deținuți a obiectelor, substanțelor sau produselor interzise, precum și de faptul Roșca N. anterior a fost condamnat. La fel instanța de fond nu a luat în considerație că în privința acestuia au fost intentate 6 cauze penale, care, au fost încetate din motivul intervenirii amnistiei, precum și din motivul împăcării părților(f.d.136-140; 148-151, vol. I).

La acest capitol, Colegiul penal ține să menționeze că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu ***periculozitatea infractorului***.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, ***persoana celui vinovat***, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, după ce a stabilit pedeapsa, continuând operațiunea de individualizare a executării pedepsei stabilite, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a executării pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului *înainte și după săvârșirea faptei*, în timpul judecății, precum și *alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului*, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, este o competență a instanțelor judecătorești, dar nu un drept al inculpaților, deoarece constituie o măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei.

Instanța de recurs ține să menționeze că, în speță, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel corect a concluzionat că, aplicând în privința inculpatului Roșca N. pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de persoana acestuia, care anterior a fost condamnat, în privința acestuia au fost intentate 6 cauze penale, care din motivul împăcării părților și aplicării amnistiei au fost încetate, precum și de faptul că acesta de mai multe ori a fost atras la răspundere contravențională, fapt ce denotă că o pedeapsă non privativă de libertate nu va avea un efect de corectare și reeducare a inculpatului.

Acestea fiind menționate Colegiul penal, respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de apărare referitor la faptul că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, or, ținând cont de toate circumstanțele speței și de personalitatea inculpatului, se atestă corectitudinea concluziei instanței de apel referitor la netemeinicia aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Roșca N., deoarece corectarea ultimului este imposibilă fără izolarea de societate, iar instanța de apel în mod întemeiat a dispus executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la temeiul de casare a deciziei instanței de apel invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței Colegiul reține că, acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul a invocat ca temei *„motivarea soluției este expusă neclar”*.

Instanța de recurs menționează, că potrivit prevederilor pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, legislatorul a indicat în calitate de temeiuri pentru recurs *„motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar”*. Astfel, reieșind din stipularea dată, legislatorul referindu-se la expunerea neclară a

avut în vedere doar dispozitivul hotărârii, dar nu și la motivarea soluției, așa cum a indicat avocatul în argumentele recursului. Mai mult ca atât, avocatul Janu A. doar a menționat temeiul de recurs indicat supra, însă fără a motiva în careva mod invocarea acestei erori de drept.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul conchide că erorile stipulate la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs nu sunt prezente în speță, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii, pronunțând o decizie care cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide, că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Roșca Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **02 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor